

Kız ve Baykuş

Çınar BİBER

Kız ve Baykuş

Çınar BİBER

Maya geceyi severdi. Dünya uyurken o hardal sarısı yağmurluğunu ve yeşil lastik çizmelerini giyerdi. Kırmızı sırt çantası ve boynundaki ipe bağlı küçük defteriyle sessizce dışarı süzülürdü. Ay gümüş bir fenerdi ve orman fısıldardı: "Gel ve gör." Maya aralıklı dişleriyle gülümsedi. Bu gece karanlıktan sonra uyanan kuşları inceleyecekti.

Orman yumuřak seslerle doluydu. Yapraklar hıřırdıyordu. Dallar gıcırdıyordu. Maya patika boyunca parmak uęlarında yürürken kehribar rengi gözleri kocaman açıldı. Defterine yazdı: "Gece boş deęil. Gece meřgul." Aniden yumuřak bir ses, "Sen kimsin?" dedi. Maya nefesini tuttu. Alęak bir dalda, kocaman altın gözlü ve püsküllü kulaklı, gri-kahverengi bir baykuř oturuyordu. "Ben Maya," diye fısıldadı. "Ben Zeytin," dedi baykuř.

Zeytin neredeyse Maya'nın dizine kadar boyundaydı, ama yuvarlak gözleri koca bir gökyüzü dolusu bilgelik taşıyordu. "Gece kuşlarını görmek ister misin?" diye sordu Zeytin. Maya o kadar hızlı başını salladı ki kıvrıcık topuzları zıpladı. "Öyleyse beni takip et," dedi Zeytin, "ve kalemimi hazır tut." Benekli kanatlarını açıp bir sonraki ağaca süzüldü. Maya heyecanla kalbi çarparak arkasından koştu. Orman sanki gizli bir kapı gibi açılıyordu.

Önce Zeytin, Maya'ya bir çam dalında bir çobanaldatan gösterdi. Kuş, ağaç kabuğu gibi gri ve kahverengiydi ve neredeyse görünmezdi. "Dinle," dedi Zeytin. Çobanaldatan, küçük bir motor gibi ses çıkaran uzun, vınlayan bir şarkı söyledi. Maya hızla yazdı. "Göz önünde saklanıyor," diye açıkladı Zeytin. "Böyle güvende kalıyor." Maya defterine küçük bir çobanaldatan çizdi ve yanına üç yıldız ekledi.

Sonra minik bir ötücü kuş pırpır ederek aşağı indi. Parlak turuncu bir göğsü, beyaz çizgili koyu kanatları ve dik bir tepeliği vardı. "Ben İspinoz!" diye cıvıladı. "Bütün gece şarkı söylerim! Duymak ister misin?" Beklemeden neşeli bir tril attı. Maya güldü. "Hiç de utangaç değilsin!" İspinoz göğsünü kabarttı. "Utangaç mı? Ben mi? Asla!" Maya'nın defterine atladı ve çizimine göz attı. "Gagami daha büyük yap," dedi.

Zeytin, Maya'yı ormanın daha derinlerine götürdü. "Şimdi izle," dedi. Küçük bir yarasa süzülüp bir kelebeği yakaladı. "Yarasalar kuş değildir," dedi Zeytin, "ama geceyi paylaşırlar." Maya bunu yazdı. Sonra eğrelti otlarının arasından bir tilki yavrusu başını uzattı, gözleri parlıyordu. "Burada herkesin bir yeri var," dedi Zeytin yumuşakça. "Orman birçok canlı için bir yuvadır." Maya kendini bir hikâyenin içinde gibi hissetti.

Aniden Maya yüksek, mutsuz bir ciyıklama duydu. "Bu da ne?" diye sordu. Zeytin'in altın gözleri ciddileşti. "Bu, dertteki bir yuvanın sesi," dedi. Bir grup rakunun toplandığı uzun bir meşe ağacına uçtu. "Yaşadıkları eski kütük alındı," diye açıkladı Zeytin. "Biri yeni bir patika için orayı temizledi." Maya'nın içi ağırlaştı. "Bu hiç adil değil," dedi.

Zeytin başını salladı. "Yaban hayatının uyumak, yemek yemek ve yavrularını büyötmek için güvenli yerlere ihtiyacı var," dedi. "Yaşam alanlarını koruduğumuzda herkesi koruruz." Maya etrafına bakındı. Saklanan çobanaldatanı, süzülen yarasayı, oynayan tilki yavrusunu gördü. "Ama ben nasıl yardım edebilirim?" diye sordu. İspinoz omzuna kondü. "Bir şeyleri yazmakta iyisin!" diye cıvıladı. "İnsanlara anlatabilirsin!" Maya'nın gözleri parladı.

Maya yosunlu bir kütüğe oturdu ve defterini açtı. "Bir orman rehberi yapacağım," dedi. "Çocuklar için bir rehber, böylece gece kuşlarını ve onlara nasıl yardım edebileceklerini öğrenebilirler." Zeytin yumuşakça öttü. "Harika bir fikir," dedi. "Bu gece gördüklerinle başlayabilirsin." Maya yazdı ve çizdi: çobanaldatan, yarası, tilki ve tabii ki İspinoz. İspinoz gururla poz verdi. "Tepeliğimi ekstra dik yap," dedi.

Ertesi gece Maya bitirdiđi rehberini ormana getirdi. Renkli çizimler ve eğlenceli bilgilerle doluydu. "Bak!" dedi Zeytin'e. "Yazdım: 'Ormanları vahşı ve temiz tutun. Yuva olarak kütükleri ve yaprakları bırakın.'" Zeytin her sayfayı yavaşça okudu. "Bu birçok çocuđa öğretecek," dedi. "Sen ormanın gerçek bir dostusun." Maya ışıldadı. Aralıklı dişli gülümsemesi ay ışığında parladı.

Maya ve Zeytin rehberi bütün kasabayla paylaşmaya karar verdiler. Kütüphaneye ve okula afişler astılar. Maya sınıfına bir konuşma yaptı. "Gece kuşlarının yardımımıza ihtiyacı var," dedi. "Çöpleri toplayabilir, ağaç dikebilir ve vahşi köşeleri kendi hâline bırakabiliriz." Sınıf arkadaşları alkışladı. İspinoz pencereden uçtu ve yüksek sesle cıvıladı. "Ve gece şarkıcılarını dinleyin!" diye ekledi. Herkes güldü.

O hafta sonu Maya arkadaşları için bir doğa yürüyüşü düzenledi. Zeytin ağaçtan ağaca süzülüp saklı kuşları gösterdi. İspinoz neşeli bir şarkı söyledi. Çocuklar çöp topladı ve "Orman yuvamızı koruyun" yazan bir tabela astılar. Maya gurur duydu. "Bir fark yaratıyoruz," dedi. Zeytin öttü. "Küçük eller büyük işler yapabilir," dedi bilgece. Orman sanki biraz daha rahat nefes aldı.

Mevsimler deęişirken Maya Zeytin'i ziyaret etmeye devam etti. Rehberine yeni sayfalar ekledi. Baykuşlar, çobanaldatanlar ve hatta yarasalar hakkında yazdı. Yaban hayatı için güvenli yerlerin bir haritasını çizdi. Diğer çocuklar da kendi defterlerini tutmaya başladı. "Harika bir şey başlattın," dedi Zeytin ona. Maya defterine sarıldı. "Birlikte başlattık," dedi. İspinoz başını salladı. "Takım çalışması!" diye cıvıladı.

Bir gece Maya yıldızların altında Zeytin ve İspinoz'la oturdu. "Eskiden geceyi sadece karanlık sanırdım," dedi. "Şimdi biliyorum ki hayatla dolu." Zeytin'in altın gözleri parıldadı. "Ve hayatın korunmaya ihtiyacı var," dedi. Maya başını salladı. Rehberine yazdı: "Her canlı önemlidir. Her yaşam alanı değerlidir." Sonra defterini kapattı ve ormanın yumuşak şarkısını dinledi.

Maya'nın orman rehberi okulda en sevilen kitap oldu. Çocuklar onu okudu ve aileleriyle ormana gitti. Sessiz ve nazik olmayı öğrendiler. Böcekler için düşen yapraklar, kuşlar için meyveler bıraktılar. Maya onları keşfederken izlerken gülümsedi. "Görüyor musun?" dedi Zeytin. "Doğayı öğrenmek bir maceradır. Onu korumak ise bir sevinçtir." İspinoz küçük bir melodi söyledi. Orman güvende ve mutluydu.

Ve böylece kız ile baykuş en iyi arkadaş olarak kaldılar. Her gece Maya sarı yağmurluğunu ve yeşil çizmelerini giyip ay ışığındaki ormanda Zeytin'le buluştu. Birlikte karanlıktan sonra uyanan kuşları izlediler. Birlikte vahşi yuvaları korumanın sırrını paylaştılar. Ve Maya'nın rehberini okuyan her çocuk biliyordu: gece harikalarla doludur ve hepimiz onları güvende tutmaya yardım edebiliriz.